SEPTEM CONTRA THEBAS: A TRAGEDY OF AESCHYLUS

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649486434

Septem Contra Thebas: A Tragedy of Aeschylus by Augustus Sachtleben

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd. Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

AUGUSTUS SACHTLEBEN

SEPTEM CONTRA THEBAS: A TRAGEDY OF AESCHYLUS

SEPTEM CONTRA THEBAS,

A

TRAGEDY OF ÆSCHYLUS.

EDITED,

WITH ENGLISH NOTES, FOR THE USE OF COLLEGES,

BY

AUGUSTUS SACHTLEBEN,
PRINCIPAL OF A CLAMMICAL SCHOOL IN CHARLESTON, A. C.

όξει Έρωνύς Επεφνε * σύν άλλαλοφονία γένος άρήτου. Ρυσικ

BOSTON AND CAMBRIDGE:

JAMES MUNROE AND COMPANY.

1853.

Equet 1206.762.853

HARVARD COLLEGE LIBRARY
EIFT OF THE
GRADUATE SCHOOL OF EDUGATION

Mar. 31, 1427

Entered according to Act of Congress, in the year 1858, by

JAMES MUNBOR AND COMPANY,
in the Clerk's Office of the District Court of the District of Massachusetts.

CAMBRIDGE:

METCALF AND COMPANY, STREETFIFES AND PRINTERS.

TO

C. C. FELTON,

PROPERSON OF GREEK LITERATURE IN HARVARD UNIVERSITY,

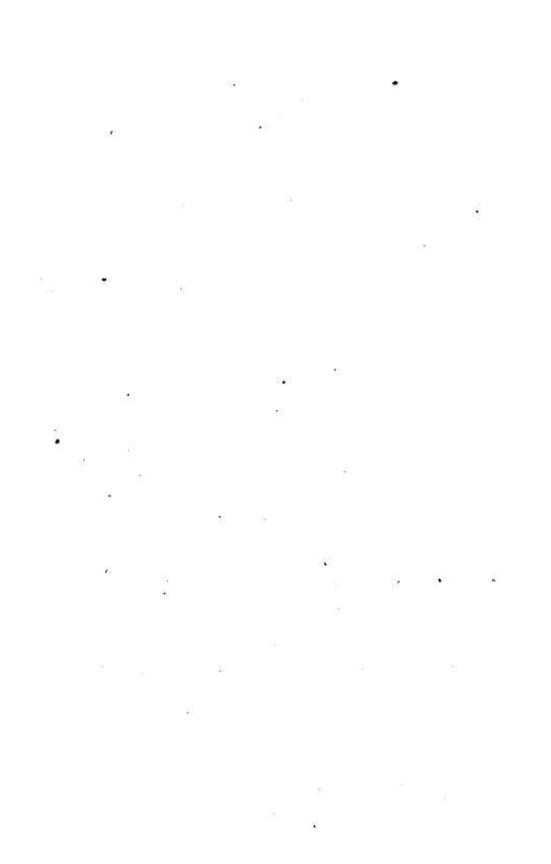
THIS VOLUME

IS MOST RESPECTFULLY INSCRIBED,

BY

THE EDITOR.

S3

PREFACE.

Among the mythological legends of ancient Greece, which furnished material to the Attic dramatists for their poetical compositions, there was none of a more truly tragical character than that of the house of Labdakus, because none exhibited on a grander scale the vicissitude of human affairs, as the result of that conflict between individual freedom and a higher necessity, which constitutes the chief element of all tragedy among the ancients. Hence it is that the misfortunes of Laius and his descendants formed one of the favorite subjects for representation on the Athenian stage. All the great dramatists of whom we have any account handled the subject with more or less success, and some of the finest specimens of dramatic poetry which have come down to our times treat of the fate of the royal house of Thebes.

Whilst we possess, in the Antigone and the Œdipus Rex and Coloneus, three entire tragedies of Sophocles on the history of the Labdakidæ, there remain to us, with the exception of the "Seven against Thebes," only the names and

λαβών αθτόν έπιμελείας ήξίωσε και els ανδρών ήλικίαν ήγαγεν, ξπειτα δε Οίδίπους παρά τινος ύβρισθείς και άνειδισθείς ώς νόθος έστι και ου γνήσιος του Πολύβου, Δπηλθεν έρωτήσων είς την Πυθίαν, ήγουν els τό τοῦ ᾿Απόλλωνος μαντείον, τίς τε εξη καὶ τίνος ulós. Είπε δε αυτώ το μαντείον ότι πρόκειταί σοι φονεύσαι τον πατέρα σου καὶ μητρί σου συνευνασθήναι. 'Ακούσας δε τοῦ χρησμού κατέλειψεν άπελθείν είς Κόρινθον πρός τον Πόλυβον διά τὰ εἰρημένα, ὡς δοκών τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα και την αυτού γυναϊκα μητέρα και απήλθε την ές Θήβας όδόν. Διεπορεύετο δε την όδον εκείνην και ό Λάιος, ό τούτου πατήρ, απερχόμενος και ούτος είς το μαντείον έρωτήσων περί του παρ' αὐτοῦ ἐκτεθέντος ποιδός, ήγουν τοῦ Οἰδίποδος, τί γέγονε. Ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τοῦ Λαίου δορυφόροι πρὸς τὸν Οἰδίποδα είπου · παραχώρησου & ξένε τῷ βασιλεί τῆς όδοῦ. 'Ο δ' οὐκ έπείσθη · πληγείς δέ παρά του Δαΐου, έμάνη έπὶ τούτφ καὶ άπέκτεινεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ · ἔνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, δε στραφείε οίκοι ἀπήγγειλε πάντα. Έλθων δε είς Θήβας ὁ Οἰδίπους ύστερον εύρε κακόν αυτοίς έπικείμενον μέγα, την Σφίγγα. ήτις αίνίγματα έλεγε και τον μή Ισχύοντα λύσαι αυτά κατήσθιε. Προέκειτο δε τότε παρά των Θηβαίων τώ ευρύντι το αίνιγμα της Σφιγγός βραβείον ή του Λαίου γυνή Ιοκάστη, δοθησομένη αυτώ είς γάμον. Ελπούσης οθν της Σφεγγός το αίνεγμα το, τετράπους δίπους τε καλ πάλιν τρίπους, δ σημαίνει τον δυθρωπον, έφευρε τούτο δ Οιδίπους · ή δε Σφιγέ μανείσα ανείλεν αυτήν. Συνελθών ουν δ Οίδίπους τη Ιδία μητρί παίδας ἐποίησε τέσσαρας, τον Πολυνείκην καὶ τὸν Ἐτεοκλῆν, τὴν 'Αντεγόνην καὶ τὴν Ισμήνην. "Υστερον δέ μαθών το ανόμημα δ έδρασεν ετύφλωσεν έαυτον, τοις δέ εξοημένοις υξοίς αύτου την βασιλείαν κατέλειψεν. "Επεί δε ούτοι τούτον έντα τυφλόν έν ολείσκφ καθείρξαν, κατηράσατο αὐτοὺς διστε διά ξίφους καὶ πολέμου την βασιλείαν διαμερίσασθαι. Οδ ένεκα καὶ φοβούμενοι τὸ όμοῦ μέν είναι έν ταις Θήβαις καὶ βασιλεύειν κατέλειψαν · συμπεφωνήκασι δὲ ΐνα τοῦ ένδς ἐξερχομένου τῆς πόλεως και αποδημούντος έπι χρόνον ένα ο έτερος βασιλεύοι, και πάλιν τοῦ ἀποδημούντος εἰσερχομένου ὑποχωροίη ὁ ἔτερος, ὡς ἀν ἐκ τούτου φύγωσι την άράν. 'Ο γούν Πολυνείκης πρώτος ών έκράτησεν ἐν χρόνφ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἶτα ἐξῆλθε τῷ Ἐτεοκλεῖ παραχωρήσας αὐτῆς. Τοῦ χρόνου δὲ συμπληρωθέντος ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης καὶ αἰθις εἰς τὰς Θήβας παρεγένετο κατὰ τὸ συμπεφωνημένου μὴ παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ἐτεοκλέους εἰς τὸν τοῦ "Αργους βασιλέα "Αδραστον ἀπῆλθε, καὶ τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ ὑποσχέσει τοιαύτη, ἴνα συνεργήση αὐτῷ ὁ "Αδραστος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πάλιν, καὶ βασιλείας δράξασθαι. Λαβὼν τοίνυν ἐκ τοῦ "Αργους στρατιὰν πλείστην ἄπεισιν εἰς Θήβας κατὰ τοῦ οἰκείου ἀδελφοῦ. "Ενθα καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

Ή μὲν οὖν σκηνή τοῦ δράματος ἐν Θήβαις ὑπόκειται · ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων · ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ ᾿Αργείων πολιορκοῦσα Θηβαίους, τοὺς καὶ νικήσαντας · καὶ βάνατος Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους. Ἐπιγέγραπται δὲ ὑπόθεσις τῶν ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας, διὰ τὰ ἐπτὰ στρατηγοὺς φυλάσσειν τὰς πύλας τῶν Θηβῶν. Εἰσὶ δὲ ἀνται αὶ Θῆβαι ἐπτάπυλοι · αὶ δὲ ἐν τῷ Λὶγύπτφ οὖσαι ἐκατοντάπυλοι.

Προλογίζει δε Έτεοκλής, παρασκευάζων τον των Θηβαίων δήμον els φρουράν της πόλεωε.

ΑΛΛΩΣ.

Οίδίπους μαθών ώς ἀθέσμως συνήν τῆ μητρὶ ἐτύφλωσεν ἐαυτόν οἱ δὲ παίδες αὐτοῦ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, θέλοντες λήθη παραπέμψαι τὸ τοιοῦτον μίασμα, ἐγκατακλείουσιν οἰκίσκφ αὐτόν. Ο δὲ τοῦτο μὴ φέρων ἀρᾶται αὐτοῖς διὰ σιδήρου τὴν βασιλείαν λαχεῖν. Οἱ δὲ εἰς φόβον πεπτωκότες ἐνταῦθα μὴ τὰς ἀρὰς τελέσωσιν οἱ θεοὶ, ἔγνωσαν δεῖν ἔχεσθαι τὴν βασιλείαν πυρὰ μέρος, ἐκάτερος ἐνιαυτὸν ἄρχων. Πρῶτον οὖν Ἐτεοκλῆς ἡρξεν, ἄτε καὶ πρεσβύτερος ὡν Πολυνείκους, εἰ καὶ Σοφοκλῆς νεώτερον λέγει. Πολυνείκης δὲ ὑπεχώρησε. Τελεσθέντος δὲ τοῦ συγκειμένου ἐνιαυτοῦ, ἐπειδὴ Πολυνείκης ἐλθών ἀπήτει τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ